

ליאור ייני שר
יש לי ידיים מגנטיות

אני מאמין גם שלשמש יש 12 פלנטות, ויש משהו שמזיז את השמש, הכל בטבע ובעולם הפיסי שלנו מקביל למה שמתרחש מחוץ לעולם הפיסי שלנו. גם אביבה מאמינה בזה. אביבה הקסימה אותי. אחרי שלוש שנים התחתנו, לכד, בבית. אני מאמין שלכל אדם יש רגע של חולשה.

זה היה אחרי מילחמת יום הכיפורים. רים הייתי חלש ונכנעת. היה בה המון סינימה. הייתי נאיבי מדי. לא קראתי הרבה רומאנים. היא עשתה את הכל כדי שאהיה שלה. עטפה אותי ברוך ובאהבה, ובדרך אותי מוילדים. מהי מישפחה שלי לשעבר. אחרי 11 שנים איתה למדתי שאין מורה כמו הסבל, אין שום ביתספר שילמד אותך כמו סבל שעברת.

גרנו בפאריס. הצטרפנו לקבוצה שנקראה "האהובה הלבנה העולמית". מהי עם אביבה למדתי שהרשע, הי אנואיום והקמצנות אינם תמיד תכונות מגוננות. הם באים להגן על עצמך בי מערכת החיים. היא ראתה והציגה את עצמה כמלאך.

אני מאמין בעין הרע, שלא ידברו איתי על מוסר ומצפון, כי לפעמים האנשים המדברים את הדברים היפים ביותר עושים את הדברים הגרועים ביותר. כיום אני לא מאמין לאף אחד, ולמרות זה שאני נאיבי כמו אבי, למדתי שאין דבר יותר גרוע מהקינאה. בפאריס גיליתי, לאט לאט, שלורים אין שם כמעט צ'אנס. הייתי שר בי מיסעדות ומסותב כשבידי צלחת. כדי

היה לאכול ריאות במיץ עם אורז, בפנינת שוקהכרמל. שם היכרתי את זמירה מנשה. בחורה עיראקית. רק אחרי שנה של היכרות התחתנו. על שפת הכינרת. גרנו בחדר של מטר על שני מטר, שכל מה שהיה בו היה ארון ומיטה. שנינו היינו יוצאי להקת הבימה. לא היה לנו כלום, חוץ מחברים. מה שמעניין הוא ששלוש הנשים שלי הן בנות מזל אריה. התגרשנו בידידות, והחלטתי לנסוע לחו"ל.

באותה התקופה הייתי בקאמרי ונעמי פולני מצאה אותי בכסית. ממש לפני הנסיעה. היא חיפשה משהו שיהליף את יהורם גאון בתרנגולים. היא הפצירה בי המון. הצטרפתי לתרנגולים. היא לא ידעה שהגורל יביא אותנו לייצר ילדים. נעמי היתה מבוגרת ממני בתשע שנים. בחורה מקסימה ואשה מגנטית.

אני לא אוהב דברים מהירים, אני אוהב דברים מתמשכים. המין קצר מדי. הרמיון שלי יותר ארוך. נכנסתי לצבא, ומכר של מישפחתי החליט שאהיה קצין. עשיתי את הכל כדי לעוף משם. איבדתי את הרובה שלי. זה נראה לי שטותי להרוג אנשים ולטפס על גבעות. אני מאמין גדול בגילגול-נשמות. טבח באחד הגילגול לים הייתי בצבא הרומי, וכבר הרגו אותי 20 פעם. לא ראיתי שום טעם בצבא. אבל הייתי בנח"ל-מוצנח. שוחררתי אחרי שהייתי בשארם אלי-שיח.

אשה יפה היא השטן

גיל 20 וחצי חזרתי לאפיקים. עבדתי ברפת. ראיתי את הפר מוכיע את הפרה. החיים שלנו היו מורכבים מעבודה

אביבה אורי-שלום עם ייני
האשה השלישית

ומתענגות. היינו משתוללים עד 2 בלילה. ובי' בבוקר קמים לעבודה ברפת.

כשאני אוכל, אני אוכל את הכל, ובכלל זה העצמות. אם הורגים חיה, אז לפחות אסור לזרוק כלום. נשים יפות לא עניינו אותי. אשה צריכה לעשות לי משהו. הייתי גם עם נשים יפות. אבל אם לא הרגשתי שיש בהן משהו מיוחד, זה היה כמו להיות עם בובה בלי אוויר.

כשהייתי בפאריס הכרתי בחור סנגלי. גבר יפה. בן למישפחת מכשפים מאפריקה. הוא אמר לי: אם אתה רואה אשה יפה, ברח ממנה. כי זה השטן. אחרי שנה בקיבוץ קיבלתי אישור — אחרי עשרות אסיפות-חברים — ללמוד במשך שנתיים תיאטרון. בתל-אביב. גרתי בדירה פיצפונת, אצל וקנה. שאסרה אליי להביא נשים הביתה. מדי פעם הייתי גונב מהמקדך שלה חתיכת ככד.

באותה תקופה הייתי תלמיד בי' תיאטרון הבימה. והחלום של כולנו

אני מתחייב לרפא כל ילד בטיפול בידיים. בכל מחלה שהוא חולה בה, חוץ מאשר מחלה הקשורה בקרמה.

ההודים אומרים שהיו לאדם גילגול לים לפני החיים הנוכחיים. אם אדם עשה בגילגולים הקודמים דברים רעים, הוא בא לעולם הזה חולה וסובל. ומה שאדם עושה כיום בחייו קובע את גורלו בגילגולים הבאים.

אני לא יכול לרפא ילד אם הוא סובל ממחלה בגלל גילגוליו הקודמים. אבל אני ילד חולה בגלל אחרים, מפני שמשהו קילל אותו או את הוריו, אני יכול לרפא אותו.

אני בטוח שהרבה אנשים יחשבו ש"אני תימהוני, אבל אני מספר מה שאני יודע, ואני לא משקר.

אורח חדש למישפחה

את רותי הכרתי כשהייתה ילדה בת 16. יכול להיות שהעריצה אותי ככת טיפשי-עשרה.

כשנפגשנו כאן, כרגיל, כפי שאני נפגש עם המישפחה, התפתח בינינו באופן טבעי ביותר רומאן.

היא ביחסים טובים מאוד עם נעמי והילדים, ובנייהמישפחה קשורים אחד בשני. היום אני מרגיש כאילו השטן יצא מחיי, והמעגל שלי נסגר. כולנו מאושרים, כי עומד לבוא אורה חדש למישפחה.

אני גמתי עם מוסר הנישואין. נתתי לרבנות די עבודה בכל מיני נישואין וגירושין. החלום שלי הוא להתמחות בנגינה על כינור. אולי בגיל 70 או 80 אהיה וירטואוז בכינור. מוסיקה קלאסית מעלה אותי לספירות הגבוהות ביותר.

עד כאן דברי ליאור ייני.

רותי פולני היא בת כחברה, ויש לה שלושה אחים. היא עובדת כמוזיקרה בחברה מיסחרית. היא בת 30 פלוס. אביה דובי — אחיה של נעמי פולני — עובד כשכיר בקואופראטיב דן. דובי אוהב להפליט בחיור. "ליאור לקח את כל הבנות של מישפחת פולני". כיום נפגשת כל המישפחה על שפת הכינרת, שם גרה נעמי פולני, ובמרחק לא רב משם גרה אמו בת 80 של ליאור.

ליאור מרגיש שהמעגל נסגר, שכולם מאושרים, שהוא חוז לילדיו, שחבל כסדר. למרות העובדה שיש לו רק כינור וזוג-אופניים, הוא מחייך ונראה מאושר.

רותי פולני עם ייני
אבא בן 50

אני, כנראה, טיפוס אינפנטילי. זה שומר עליי. כדי להישאר צעיר. לכן אני מרגיש שאחרי שמונה שנים שלא הייתי בארץ, אני כאילו מתחיל מחדש. כשחזרתי לארץ לפני שנה, והתנהל מסע הגירושין עם אביבה, עזרה לי מאוד ירידה ותיקה שלי. בת 70, בפאריס. זוהי אשה בעלת-אמצעים, שיש לה נשמה גדולה ושארירות. היא קאתולית. האהבת את ישראל וירי שלים. היא שילמה את אלפי הדולארים שתבעה אביבה תמורת הגירושין. היא תעזור לי תמיד.

אני יכול לרפא

עד לפני שנסעתי לפאריס גיי ליתי שיש לי כוח מגנטי בידיים.

להתרים את האנשים ליד השולחנות. בעליהמיסעדה היה גם נותן לי לפעמים ארוחת-ערב חינם.

העבודה הזאת הורידה לי הרבה מן האגו. בארץ האנשים מפתחים רגשות עליונים — אותם הרגשות שמפתחת נמלה. הנמצאת בעצם בתוך חור וד כטוחה שהחור הוא האלוהים של העולם.

לכן היום, כשאני מופיע בקפה הבימה כשהאנשים אוכלים, זה בעיניי דבר מובן מאליי. התרגלתי לזה שאוכלים כשאני שר. בפאריס לא רעבים ללחם. תמיד יש באגז עם קפה. לכן לא הגעתי לזה שנברתי בפחיאשפה. אבל האמינו לי שאחרי שהייתי כוכב בארץ, זה היה קשה מאוד ללכת לבקש כמה פרוטות, כשצלחת ביד.

אין רע ברשע

הייתי נשוי עם נעמי, כשהכרתי את אביבה אורי-שלום. זה היה אחרי שבע שנים עם נעמי. שמעתי על אביבה. היא היתה אשה יפה ומרשימה. במשך השנה הראשונה היו בינינו רק יחסים ידידותיים. אני מאמין בגורל המפגיש אנשים. אני יודע שאנשים סיפרו שאנחנו סוגרים לשמש. אנשים לא מבינים שהשמש היא, למעשה, האם שלנו. כמו שאשה יולדת ילד, השמש יולדת את הפלנטה שלנו.